

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

12.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 10-го Февраля. — 1839 — Wilno. Пятък. 10-го Lutego.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 1-го Февраля.

Высочайшій Рескриптъ.

Нашему Вице-Адмиралу, Директору Морского
Кадетскаго Корпуса Крузенштерну.

Совершившееся нынѣ 50-ти-лѣтіе неутомимо дѣ-
тельной и всегда полезной Престолу и Отечеству
службы вашей, которой послѣднія 12 лѣтъ, посвяти-
ли вы трудной, но вмѣстѣ съ тѣмъ священной и ва-
ми, совершенно чувствамъ Нашимъ соотвѣтственно
исполняемой, обязанности воспитанія любезнаго На-
шему сердцу, благороднаго юношества, напоминая
Намъ о другихъ важныхъ заслугахъ, оказанныхъ ва-
ми, какъ первымъ совершеннымъ, подъ начальствомъ
вашимъ плаваніемъ Россійскаго судна вокругъ Свѣ-
та, такъ и учеными трудами вашими по части Гидро-
графіи. Желая ознаменовать случай сей новымъ изъ-
явленіемъ вамъ полной Нашей признательности и бла-
говоленія къ постоянно-усердной и отличной вашей
службѣ, Всемилостивѣйше жалуемъ вамъ алмазами
украшенные знаки Ордена Св. Благовѣрнаго Вели-
каго Князя Александра Невскаго, при семъ препро-
возводимые. — Пребываемъ къ вамъ Императорскою
милостію Нашею всегда благосклонны.

На подлинномъ Собственною Его Импе-
раторскаго Величества рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

Въ С. Петербургѣ.
21-го Января, 1839 года.

(С. П.)

Высочайшею Грамотою отъ 31 Декабря, Сенаторъ,
Тайный Совѣтникъ Гегесигъ, Всемилостивѣйше по-
жалованъ Кавалеромъ Ордена Св. Расположеннаго
Князя Владимира второй степени.

— Высочайшими Именными Указами, данными
Капитулу Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ
Орденъ, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами
Императорскаго и Царскаго Ордена Святаго
Станислава 3-й степени (8-го Января) Оренбург-
скій Плац-Майоръ, состоящій по Арміи Майоръ Ха-
леуцкій; (13 Января) Непременный Презусъ Комис-
сій Военнаго Суда, при С. Петербургскомъ Ордонавс-
Гаузе учрежденной надъ нижними чинами, состоя-
щій по Арміи Подковникъ Криницкій. (Р. И.)

— Высочайшимъ Приказомъ отъ 24 Января умер-
шій Командиръ 1-й бригады 1-й Уланской дивизіи,
Генералъ-Майоръ Лизогубъ, исключается изъ спис-
ковъ. Назначаются: Командиръ Гусарскаго При-
нца Оранскаго полка, Полковникъ Графъ Орури 2-й,
Командующимъ 1-ю бригадою 1-й Уланской дивизіи,
съ состояніемъ по Кавалеріи. Командирами полковъ:
Лейбъ-Гвардіи Коннаго полка: Полковникъ Осоргинъ,
Гусарскаго Принца Оранскаго, Флигель-Адъютантъ,
Полковникъ Бресеръ 1-й, Финляндскаго Драгунска-
го, на мѣсто Полковника Заленскаго, съ оставленіемъ
въ званіи Флигель-Адъютанта.

— Высочайшимъ Приказомъ, 17-го Января, Началь-
никъ Артиллерійскихъ Гарнизоновъ Западнаго Ок-
руга, состоящій по Полевой Артиллеріи Генералъ-Ма-
йоръ Корсаковъ 2-й, уволенъ отъ службы, за болѣз-
нью, съ мундиромъ и пенсіономъ двухъ третей оклада,

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

Санкт-Petersburg, 1-го Lutego.

Найвысшій Рескриптъ.

Нашему Vice-Адмиралу, Директору Мор-
скаго Корпуса Кадетовъ Крузенштерну.

Спѣніе теперь 50 лѣтъ, неzmordowanej, czynnej i
zawsze pożytecznej Tronowi i Ojczyźnie służby waszej,
której ostatnie 12 lat, poświęciliście trudnemu, ale też wię-
temu i przez was zupełnie uczuciem Naszymъ odpowiednio
wykonywanemu obowiązowi, wychowania miłej Naszemu
sercu, szlachetnej młodości, przypomina Namъ o innych
ważnych załugach, przez was okazanych, tak przez
pierwszą odbytą, pod waszém dowództwem, podróż Ros-
syjskiego okrętu naokoło świata, jako i przez uczonę
wasze prace hydrograficzne. Chcącъ oznamionować to
zdarzenie towemъ okazaniemъ вамъ zupełnej Naszej
wdzięczności i zadowolenia ku statecznie gorliwej i
odznaczającej się służbie waszej, Najłaskawiej daruje-
my вамъ brylantami ozdobione znaki Orderu Świętego
Prawowierneго Wielkiego Xiążęcia Alexandra New-
skiego, przy témъ załączone. — Zostajemy ku вамъ Cesar-
ską Naszą łaską zawsze przychylni.

Na autentyku Własną Jego CESARSKIEJ Mo-
ści ręką podpisano:

W S. Petersburgu.
21-go Stycznia 1839 r.

НИКОЛАЙ.
(P.P.)

Презъ Найвысшій Дипломатъ, 31-го Grudnia, Sena-
торъ Радца Тайны Гецевичъ, Найлaskawiej mianowa-
ны Кавалеромъ Orderu Sw. Równego z Apostołami Xiąż-
ęcia Włodzimierza drugiego stopnia.

— Презъ Найвысше Именные Указы, до Капитулы
Россійскихъ Cesarскихъ и Królewskich Orderów, Naj-
laskawiej mianowani Кавалерами Cesarского i Kró-
lewskiego Orderu Sw. Stanisława trzeciego stopnia,
(8 Stycznia) Orenburski Plac-Major, liczący się w Ar-
mii Major Chalecki; (13 Stycznia) Dożywotni Prezus
Kommissyi Sądu Wojennego, przy S. Petersburgkim
Ordynans - Hauzie, ustanowionej nad rangami niższo-
mi, liczący się w Armii Półkownik Krynicki. (R. I.)

— Презъ Найвысшій Rozkazъ Dzienny, 24-go Stycz-
nia, zmarły Dowódzca 1-iej brygady 1-iej dywizyi U-
lanów, Jenerał-Major Lizogub, wykreślony z listy rang.
Naznaczeni: Dowódzca półku Huzarów Xiążęcia Ora-
nii, Półkownik Hrabia Oruck 2-gi, Dowodzącymъ 1-szą
brygadą 1-iej dywizyi ulanów, z liczeniemъ się w Ka-
waleryi. Dowódcami półkowъ: Kennego półku Gwar-
dyi: Półkownik Osargin, Huzarów Xiążęcia Oranii,
Sarzdytowy Adjutant, Półkownik Brewern 1-szy, Fin-
landzkiego Dragonów, na mіejsce Półkownika Zalen-
skiego, z zostawieniemъ w nazwaniu Skrzydłowego Ad-
jutanta.

— Презъ Найвысшій Rozkazъ Dzienny, 17-go Stycz-
nia, Naczelnikъ Artylleryjskichъ Garnizonów Okręgu Za-
chodniego, liczący się w Artylleryi Polowej Jenerał-
Major Korsakowъ 2-gi, uwolniony ze służby, z przyczy-
ny choroby, z munduremъ i pensją dwóch третей wy-

опредѣленнаго Уставомъ 6 Декабря 1827 г. (Р.И.)

— Правитель Канцеляріи Главнаго Командира Черноморскаго Флота и портовъ, 5-го класса *Мазаракій*, согласно его прошенію, Всемилоостивѣйше уволенъ, за болѣзнію, вовсе отъ службы.

— Въ слѣдствіе представленія Г. Министра Народнаго Просвѣщенія, объ утвержденіи на текущее трехлѣтіе Почетными Попечителями Гимназій: Житомирской — прежняго Попечителя Подгородненскаго, и Клеванской — бывшаго Засѣдателя Староконстантиновскаго Уѣзднаго Суда Каменскаго, Комитетъ Г. Министровъ, между прочимъ, положилъ: Поеліку изъ полученныхъ по сему дѣлу отъ Департамента Народнаго Просвѣщенія свѣдѣній оказывается, что статьи 837 Продолж. Свод. Устав. о службѣ по выборамъ и 859 самаго Свода исполняются разнообразно, т. е. въ нѣкихъ Губерніяхъ на званіе Почетнаго Попечителя Гимназій избирается по два, въ другихъ же по одному только Кандидату, то по очевидной необходимости и пользы имѣть для упоминаемаго званія болѣе одного Кандидата, что подтверждается и настоящимъ случаемъ по Клеванской Гимназій, въ которую перваго Кандидата утвердить Попечителемъ было невозможно, постановить, чтобы на будущее время, для замѣщенія должности Почетнаго Попечителя Гимназій, Дворянство каждой Губерніи, соответственно общему порядку замѣщенія должностей по выборамъ съ Высочайшаго утвержденія, избирало также по два Кандидата.

Государь Императоръ на положеніе Комитета Высочайше соизволилъ. (Ж. М. Н. П.)

— Правительствующій Сенатъ слушалъ рапортъ Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ, при которомъ представляется въ Правительствующій Сенатъ, для надлежащаго исполненія, списокъ съ Высочайше конфирмованнаго 23 Ноября мѣсяца Государственнаго Совѣта по дѣлу о назначеніи квартирныхъ денегъ Чиновникамъ Гражданскаго вѣдомства, командируемымъ изъ мѣстъ своего служенія по дѣламъ службы. Въ означенномъ же списокѣ съ мѣсяца Государственнаго Совѣта изображено: Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ о назначеніи квартирныхъ денегъ Чиновникамъ Гражданскаго вѣдомства, командируемымъ изъ мѣстъ своего служенія, по дѣламъ службы, мѣсяцемъ положило: въ дополненіе приложенія къ ст. 538 Свода Уставовъ о службѣ гражданской (Т. III), предоставить Министру и Главноуправляющимъ отдѣльными частями, при назначеніи временно командируемымъ по ихъ вѣдомствамъ Гражданскимъ Чиновникамъ опредѣленныхъ закономъ суточныхъ денегъ, добавлять, собственно на наемъ квартиръ въ мѣстахъ временнаго пребыванія ихъ по дѣламъ службы, сумму въ половинномъ, противъ суточныхъ денегъ, размѣръ, поступая во всемъ прочемъ на точномъ основаніи правилъ о сихъ послѣднихъ. (Опуб. 5 Января 1839 года.)

— Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ докладъ Правительствующаго Сената Общаго Собранія первыхъ трехъ Департаментовъ по вопросу: какому мѣсту и на какомъ основаніи должно опредѣлять цѣну найма за торговые заведенія и сообразивъ дѣло сіе съ прежнимъ по оному производствомъ и съ существующимъ о городскихъ доходахъ Столицъ положеніемъ, находить, что изъ трехъ возбужденныхъ Московскою Градскою Думою вопросовъ, два, именно о лицахъ, обязанныхъ платежемъ городского акциза за торговые заведенія, и о томъ, слѣдуетъ ли взимать оный съ заведеній, находящихся не въ жилыхъ помѣщеніяхъ, въ настоящемъ случаѣ никакого новаго постановленія не требуютъ: по одному содержится ясное и опредѣлительное правило въ самомъ положеніи 4-го Марта 1836 года, гдѣ именно сказано, что акцизъ налагается на торговцевъ и ремесленниковъ и что его платитъ содержатель магазина, лавки и иного торговаго заведенія (ст. 1, 4, 5 и пр.); а другой разрѣшенъ уже, по возникшимъ въ С. Петербургской Думѣ недоумѣніямъ, мнѣніемъ Государственнаго Совѣта 2-го Февраля 1838 года, которое въ послѣдствіи (8-го Мая) примѣнено и къ Московской Столицѣ. За тѣмъ, что принадлежитъ до третьяго вопроса о томъ: кто долженъ опредѣлять наемную цѣну за торговые заведенія въ домахъ арендуемыхъ, — вопроса, который впрочемъ не составляетъ предмета новаго закона и могъ бы разрѣшенъ быть самимъ мѣстнымъ Начальствомъ, по простому примѣненію къ правилу о заведеніяхъ въ собственныхъ домахъ содержателей: то въ семъ отношеніи заключеніе Правительствующаго Сената надлежитъ признать правильнымъ. Въ слѣдствіе сего Государственный Совѣтъ положило: докладъ Сената утвердить съ вышеизложенными измѣненіями:

значенія, подлугъ Уставу 6-го Грудня 1827 року. (R. In.)

— Рѣдзца Kancellaryi Głównego Dowódcy Czar-nomorskiej Floty i portów, 5-ej klasy *Mazaraki*, zgodnie z jego prośbą, Najłaskawiej uwolniony, z przyczyny choroby, zupełnie ze służby.

— Na skutek przedstawienia P. Ministra Narodowego Oświecenia, o utwierdzenie na bieżące trzy lata na urzędzie Honorowych Kuratorów Gimnazyj: Żytomirskiego — dawniejszego Kuratora Podhorodeńskiego, i Klewanińskiego — byłego Assessora Staro-Konstantynowskiego Sądu Powiatowego Kamieńskiego, Komitet P. Ministrów, między innemi, postanowił: Ponieważ z otrzymanych w tej rzeczy od Departamentu Narodowego Oświecenia wiadomości okazuje się, że artykuły 837 Dalszego Ciągu Połączenia Ustaw o służbie, z wyborów i 859 samego Połączenia wykonywane są niejednostajnie, to jest: w niektórych Guberniach na urząd Honorowego Kuratora Gimnazjum obierają po dwóch, a w niektórych po jednym tylko Kandydacie, przeto dla widocznej konieczności i pożytku mieć do pomienionego urzędu więcej, jak jednego Kandydata, co się potwierdza i przez niniejsze zdarzenie w Gimnazjum Klewanińskim, w którym pierwszego Kandydata utwierdzić Kurator nie mógł, postanowił, ażeby na czas przyszły, dla zamieszczenia obowiązku Honorowego Kuratora Gimnazjum, Dworzeństwo każdej Gubernii, zgodnie z ogólnym porządkiem osadzania obowiązków z wyborów za Najwyższym utwierdzeniem, obierało także po dwóch Kandydatów.

Cesarz Jego Mość na postanowienie Komitetu Najwyżej zezwolił. (D.M.N.O.)

— Rządzący Senat słuchali raportu P. Ministra Spraw Wewnętrznych, przy którym przedstawia do Rządzącego Senatu, do należytego wypełnienia, kopią Najwyżej utwierdzonej 23-go Listopada Opinii Rady Państwa w rzeczy o naznaczenie kwaterunkowych pieniędzy Urzędnikom wiedzy Cywilnej, komenderowanym z miejsc swoich w rzeczach służby. W pomienionej zaś Kopii i Opinii Rady Państwa wyrażono: Rada Państwa, na Departamencie Ekonomii i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych o naznaczenie pieniędzy kwaterunkowych Urzędnikom wiedzy Cywilnej, komenderowanym z miejsc swoich, w rzeczach służby, przez opinią postanowił: na dopełnienie annexu do artykułu 538 Połączenia Ustaw o służbie cywilnej (T. III), dozwolić Ministrom i Głównym zarządcą, w oddzielnych częściach, przy oznaczeniu czasowie komenderowanym w ich zawiadostwach Urzędnikom Cywilnym prawem przepisanych pieniędzy dobowych, dodawać, właściwie na najcięższe kwatery na miejscach czasowego ich pobytu z obowiązków służby, sumę w ilości połowicznej, stosunkowie do pieniędzy dobowych, we wszystkich z resztą postępując podług istotnej osnowy prawideł o tych ostatnich. (Opb. 5 Stycznia 1839 r.)

— Rada Państwa, na Departamencie Ekonomii i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przełożenie Rządzącego Senatu Ogólnego Zebrania pierwszych trzech Departamentów w rzeczy zapytania: jaki urząd i na jakiej osnowie powinien naznaczać cenę najmu za handlowe zaprowadzenia i porównawszy rzecz tę z dotychczasowym porządkiem i z istniejącemi o mieszkich dochodach Stolic ustawami, znajduje, że z trzech wynikłych z powodu Moskiewskiej Rady Miejskiej zapytań, dwa, mianowicie o osobach, zobowiązanych płacić akcyzę mieską za handlowe zaprowadzenia, i o tém, azali należały ją pobierać od zaprowadzeń, znajdujących się w lokalach niezamieszkałych, w niniejszem zdarzeniu żadnego nowego postanowienia nie wymagają: co do pierwszego znajduje się wyraźne i dokładne prawidło w samém postanowieniu 4-go Marca 1836 roku, gdzie mianowicie powiedziano, że akcyza nakłada się na handlarzy i rzemieślników, i że ją płaci właściciel magazynu, kramy i innego zaprowadzenia handlowego (art. 1, 4, 5 i t. d.); a drugie zostało już rozstrzygnięte, z powodu wynikłego w Radzie S. Petersburskiej niewyrozumienia, przez Opinią Rady Państwa 2-go Lutego 1838 roku, którą później (8-go Maja) zastosowano i do Stolicy Moskwy. Zatem, co się ściąga do trzeciego zapytania, o tém: kto powinien naznaczać najemną cenę za handlowe zaprowadzenia w domach arendowanych, — zapytania, które z resztą nie stanowi przedmiotu nowego prawa i mogłoby być rozstrzygnięte przez samą Zwierzchność miejscową, po prostém zastosowaniu do prawidła o zaprowadzeniach, we własnych domach utrzymujących; tedy w tym względzie wnioszek Rządzącego Senatu należy uznać za zgodny z prawidłami. Na skutek tego Rada Państwa postanowił: przełożenie Senatu utwierdzić z wyżej opisanemi odmianami. Na tej opinii napisano: Jego Cesarzka Mość nastąpił Opinią na Powszechném Zebraniu Rady Państwa w rzeczy za-

На ономъ мнѣніи написано: Его Императорское Величество воспоследовавшее мнѣіе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта по вопросу: какому мѣсту и на какомъ основаніи должно опредѣлять цѣну найма за торговые заведенія; Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить. За Предсѣдателя Государственнаго Совѣта (подписалъ) Гр. Литта. 24-го Ноября 1838. По справкѣ оказалось, что заключеніе Правительствующаго Сената, изложенное во всеподданнѣйшемъ докладѣ оного, состояло въ слѣдующемъ: Правительствующій Сенатъ, въ Общемъ Собраніи первыхъ трехъ Департаментовъ, рассмотрѣвъ дѣло по вопросу, возбужденному Московскою торговою Депутаціею, какому мѣсту и на какомъ основаніи должно опредѣлять цѣну найма за торговые заведенія, открытыя не хозяиномъ, а съемщиковъ дома? — согласно заключенію Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ, принятому 1-мъ Департаментомъ Сената, полагаетъ: для взысканія акциза, установленнаго Высочайше утвержденнымъ 4-го Марта 1836 года мнѣіемъ Государственнаго Совѣта, цѣну найма за торговые заведенія въ такихъ домахъ, кои снимаются въ арендное содержаніе отъ настоящихъ владѣльцовъ домовъ, опредѣлять чрезъ торговую Депутацію, подобно тому, какъ по силѣ 7-го пункта означеннаго мнѣія, опредѣляется чрезъ торговую же Депутацію наемная цѣна за торговые заведенія, состоящія въ собственныхъ домахъ владѣльцовъ, въ томъ уваженіи, что арендаторы по условіямъ пріобрѣтаютъ на извѣстное время право собственности. Но какъ заключеніе сіе послужитъ дополненіемъ къ вышепомянутому мнѣію Государственнаго Совѣта, то на приведеніе оного въ исполненіе испросить Высочайшаго разрѣшенія всеподданнѣйшимъ Его Императорскому Величеству докладомъ, который и былъ поднесенъ 15-го Юля 1838 года. (Опубл. 5-го Января 1839 г.)

— Правительствующій Сенатъ въ Общемъ Московскихъ Департаментовъ Собраніи слушалъ вѣдѣіе Правительствующаго Сената Общаго Собранія первыхъ трехъ Департаментовъ, коимъ предоставляетъ учинить исполненіе по Высочайше утвержденному въ 9-й день Ноября сего 1838 года мнѣію Государственнаго Совѣта, слѣдующаго содержанія „Государственный Совѣтъ, въ соединенныхъ Департаментахъ: Военномъ, Законовъ и Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ докладъ Общаго Собранія, Московскихъ Департаментовъ Правительствующаго Сената, по вопросу: могутъ ли казаки Войска Донскаго быть приговариваемы за преступленія къ отдачѣ въ солдаты? согласно съ заключеніемъ Сената, мнѣіемъ положили: въ дополненіе Свода Законовъ Тома XV въ статьѣ 168, (пунктъ 5-й) въ продолженіи, постановить: казаковъ Войска Донскаго, осужденныхъ за преступленія, которыя въ гражданскомъ состояніи влекутъ за собою отдачу въ солдаты, приговаривать, на общемъ основаніи, къ тѣлесному наказанію и, сверхъ того, къ отсылкѣ: а) имѣющихъ до 35-ти лѣтъ отъ роду, на казачью службу въ Отдѣльный Кавказскій Корпусъ безъ очереди, предоставляя назначеніе срока пребыванія ихъ тамъ, по мѣрѣ вины усмотрѣнію и окончательному утвержденію Наказнаго Атамана, съ воспрещеніемъ въ сіе время отпущать ихъ изъ полка на Донъ; б) имѣющихъ отъ 35-ти до 40 лѣтъ, равно какъ и совершенно неспособныхъ къ службѣ, въ арестантскія роты безсрочно; если же они и къ работамъ въ тѣхъ ротахъ окажутся совершенно негодными, то късылкѣ въ Сибирь на поселеніе, и в) имѣющихъ болѣе 40 лѣтъ отъ роду всѣхъ вообще късылкѣ въ Сибирь на поселеніе.“ На подлинномъ собственною Его Императорскаго Величества рукою написано: „Быть по сему.“ Въ С. Петербургѣ 9-го Ноября 1838 г. (Опубл. 22 Декабря 1838 г.)

— По Указу Его Императорскаго Величества Правительствующій Сенатъ слушалъ дѣло о напечатаніи и разсылкѣ по принадлежности куда слѣдуетъ составленной для Членовъ Еврейскаго Кагала формы присяги, съ переводомъ оной на Раввино-Еврейскій языкъ съ Русскимъ текстомъ, а равно и переложенія Еврейскаго текста Русскими буквами. Подѣлу сему Г. Министръ Внутреннихъ Дѣлъ въ рапортѣ Правительствующему Сенату изъяснилъ, что порядокъ принятый Членами Еврейскаго Кагала присяги состоятъ долженъ въ томъ, что они приводятся къ ней въ мѣстной Синагогѣ тамошнимъ Раввиномъ и Бесдиномъ, на основаніи обычаевъ и обрядовъ ихъ вѣры. При семъ должны присутствовать въ городахъ Полиціймейстеръ или Городничій, а въ уѣздѣ Земскій Исправникъ и Члены Правленія молитвеннаго Еврейскаго общества той Синагоги, въ которой дается присяга, а также 10 Почетныхъ Членовъ градскаго ихъ общества. Каждый изъ приводимыхъ къ присягѣ читаетъ особю, по прилагаемой при семъ формѣ, присяжный листъ на Еврейскомъ языкѣ и подписыва-

пытанія: jaki urząd i na jakiej podstawie powinienъ назначать цѣну найму за handlowe zaprowadzenia, Najwyżej utwierdzić raczył i rozkazał wypełnić. Za Prezydenta Rady Państwa (podpisał) Hrabia Litta. 24-go Listopada 1838 roku. Z wyводу sprawy okazało się, że wniosek Rządzącego Senatu, opisany w najuniżeńszém jego przełożeniu, zawierał się w tém co następuje: Rządzący Senat, na Ogólném Zebraniu pierwszych trzech Departamentów, rozpatrzywszy sprawę w rzeczy zapytania, następnego z powodu Moskiewskiej deputacji handlowej: jaki urząd i na jakiej podstawie powinienъ назначать цѣну найму за handlowe zaprowadzenia, otworzone nie przez właściciela domu, ale najmującego? — Zgodnie z wnioskiem P. Ministra Spraw Wewnętrznych, przyjętym przez 1-szy Departament Senatu, mniema: dla uzyskania akcyzy, ustanowionej Najwyżej utwierdzoną 4-go Marca 1836 roku Opinią Rady Państwa, cenę najmu za handlowe zaprowadzenia w takich domach, które są wynajmowane warendowną dzierżawę od rzeczywistych właścicieli domów, naznaczać przez Deputacje handlowe, podobnie temu, jak na mocy 7-go punktu pomienionej opinii, naznacza się także przez Deputacje handlowe najemna cena za handlowe zaprowadzenia, zostające we własnych domach właścicieli, z tego względu, że arendownicy, na mocy umów, nabywają na czas pewny prawo własności. Ale, że wniosek ten posłuży za dopełnienie do wyżej opisanej Opinii Rady Państwa, przeto na przyprowadzenie do skutku wyjednać Najwyższe rozstrzygnięcie przez najuniżeńsze Jego Cesarzkiej Mości przełożenie, które też było podane 15-go Lipca 1838 roku. (Opb. 5 Stycznia 1839 r.)

— Rządzący Senat na Ogólném Moskiewskich Departamentów Zebraniu słuchali zawiadomienia Rządzącego Senatu Ogólnego Zebrania pierwszych trzech Departamentów, przez które zaleca uczynić wypełnienie, względnie Najwyżej utwierdzonej 9-go Listopada 1838 roku opinii Rady Państwa, brzmienia następującego: „Rada Państwa, na Połączonych Departamentach: Wojskowym, Praw i Ekonomii i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przełożenie Ogólnego Zebrania Moskiewskich Departamentów Rządzącego Senatu, w rzeczy zapytania: czy mogą Kozacy Wojska Dońskiego być sądzeni za przestępstwa na oddanie do żołnierzy? zgodnie z wnioskiem Senatu, przez opinią postanowiła: na dopełnienie Połączenia Praw Tomu XV do art. 168, (punkt 5-ty) w dalszym ciągu, postanowić: Kozaków Wojska Dońskiego, osądzonych za przestępstwa, które w stanie cywilnym pociągają za sobą oddanie do żołnierzy, sądzić, na powszechnej podstawie, na karę cielesną i nadto na zesłanie: a) mających do 35-ciu lat wieku, na służbę kozacką do oddzielnego Korpusu Kaukazkiego bez kolei, zostawując naznaczenie terminu zostawania ich tam, w miarę winy, do uwagi i ostatecznego utwierdzenia Atamana Zarządzającego, z zabronieniem w tym czasie urlopować ich z półku na Don. b) mających od 35 ciu do 40-tu lat, równie jak i zupełnie niezdolnych do służby, do rot areztanckich bez zakresu; jeżeli zaś oni i do robot w tych rotach okazać się zupełnie niezdolnymi, tedy na zesłanie do Syberii na załudnienie, i c) mających więcej jak lat 40 wieku wszystkich w ogólności na zesłanie do Syberii na załudnienie.“ Na autentyku własną Jego Cesarzkiej Mości ręką napisano „Ma być podług tego.“ W St. Petersburgu, 9-go Listopada 1838 roku. (Opubl. 22 Grudnia 1838 roku.)

— Wedle Ukazu Jego Cesarzkiej Mości Rządzący Senat słuchali dzieło o wydrukowanie i rozesełanie podług należytości, gdzie potrzeba, ułożonej dla Członków Kahatu żydowskiego formy przysięgi, z przełożeniem jej na język Rabiński - Hebrajski z Ruskim tekstem, a również i wydrukowania tekstu żydowskiego głoskami Rossyjskimi. W tej rzeczy P. Minister Spraw Wewnętrznych w raporcie do Rządzącego Senatu wyraził, że porządek wykonania przez Członków Kahatu żydowskiego przysięgi w tém się zawierać powinien, iż oni doprowadzają się do niej w Synagodze miejscowej przez tamiecznego Rabina i Bezdina, na zasadzie zwyczajów i obrządków ich religii. Przytém powinni być obecni po miastach Policmajster lub Horodniczy, a w powiecie Sprawnik Ziemi i Członkowie modlitewnego zarządu gminy żydowskiej tej Synagogi, w której składa się przysięga, tudzież 10 Honorowych Członków miejskiej ich gminy. Każdy z doprowadzanych do przysięgi czyta osobno, podług załączanej przyniniejszemu formy, rotę przysięgi w języku hebrajskim i podpisuje ją. Za świadków podpisują się Rabin i Bezdin, do-

еть оный. Свидетельства подписываются Раввины и Беседины, приводящие къ присягѣ и Члены Правленія молитвеннаго общества при присягѣ находившіеся; чиновники же при томъ присутствовавшіи, скрѣпляютъ ихъ подписью своею. Приказано: Высочайше утвержденную 17 Января 1838 года форму присяги для Членовъ Еврейскаго Кагала и представленныя Г. Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ переводы оной на Раввино-Еврейскій языкъ съ Русскими текстомъ и переложеніе Еврейскаго текста Русскими буквами, напечатать потребное число экземпляровъ, разослать для препровожденія куда слѣдуетъ по 75 экземпляровъ въ Губернскія Правленія тѣхъ Губерній, въ коихъ дозволено имѣть постоянное жительство Евреевъ, а для свѣдѣній по одному экземпляру и въ прочія Губернскія Правленія при указахъ, каковыми съ приложеніемъ также одного экземпляра уведомить и Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ; а для припечатанія въ издаваемомъ отъ Сената собранія указовъ по 2 Отдѣленію въ Контору Сенатской Типографіи при извѣстіи. Означенной же формы съ переводами присяги прилагается при семъ по одному экземпляру. (По 1-му Департаменту.) (Опубликовано 18-го Января 1839 года.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я.

Берлинъ, 8-го Феврала.

Здѣсь обращаетъ вниманіе то, какъ поступитъ наше Правительство а въ особенности Германскій союзъ, по поводу выставленія Французскаго корпуса при Белгійскихъ границахъ.

— Изъ Дюссельдорфа уведомляютъ отъ 2 Февраля. — „Какъ только получено вчера по телеграфу чрезъ Кельнъ въ Берлинъ извѣстіе, что Французскій корпусъ собрался на Белгійской границѣ и оттуда получено немедленно приказаніе, на счетъ собранія резервнаго войска, отправлено также немедленно о томъ уведомленіе Ландратамъ и Командирамъ ополченія округовъ Дюссельдорфскаго и Ансберскаго. Въ слѣдствіе того собираются уже солдаты изъ резервныхъ отрядовъ и недале какъ чрезъ 8 дней всѣ компаніи пѣхоты будутъ поставлены на военномъ положеніи, т. е. что комплектъ ихъ, въ которомъ теперь 130 чел., будетъ состоять изъ 250 чел.“ (G. C.)

А в с т р і я.

Вѣна, 4-го Феврала.

Съ прошлой недѣли, много говорятъ о преступленіи, поражающемъ чувства человека. Живущій здѣсь строитель, достаточный человекъ, держалъ въ продолженіе 14 лѣтъ дочь свою, въ столь тѣсномъ заключеніи, что самой полиціи, неизвѣстно было ея существованіе. Несчастная должна была переносить ужаснѣйшее обращеніе. Безъ свѣта, воздуха и движенія, безъ всякаго попеченія, пренебреженная физически и нравственно, находилась въ зѣвскомъ почти состояніи. Дѣло открылось, когда этотъ человекъ перемѣнилъ квартиру. Только его наложница знала объ этой тайнѣ. Оба они уже взяты и преданы уголовному суду. Догадываются, что надежда, лишитъ дочь наследства значительнаго капитала, оставленнаго ей матерью, заставила безчеловѣчнаго отца рѣшиться, такимъ образомъ медленно умерить дѣтя.

— Карнавалъ здѣсь очень оживленъ. Въ прошлый вторникъ былъ придворный балъ, въ субботу блистательное пиршество у Принца Вазы, на которомъ находились Эрцъ-Герцоги и Эрцъ-Герцогиня Софія. Сегодня вечеромъ будетъ балъ и Прускаго Посланника Гр. Мальцана. — При всѣхъ этихъ увеселеніяхъ, дипломатика оказываетъ большую дѣятельность. Въ продолженіи прош. недѣли отправлены изъ Государственной канцеляріи курьеры въ Берлинъ, Ст. Петербургъ, Парижъ, Брюссель и Лондонъ. Другіе прибыли изъ Ст. Петербурга, изъ Лондона и изъ Парижа. Подобное движеніе господствуетъ и при большихъ посольствахъ. И здѣсь также чувствуютъ, но безъ малѣйшаго опасенія, обратное движеніе великаго перелома, который въ эту минуту готовится въ Парижъ и Брюссель, а въ Лондонѣ уже частію разрѣшенъ, относительно спокойствія, права и порядка. (A.P.S.Z.)

Д а н і я.

Копенгагенъ, 29-го Января.

Король, по случаю дня своего рожденія, давалъ обѣдъ всѣмъ воспитанникамъ военно-учебныхъ заведеній, въ занимаемыхъ ими зданіяхъ. Число собравшихся простиралось до 500 чел. Въ этотъ же день, отличнѣйшимъ изъ состоящихъ при училищѣ солдатскихъ дѣтей раздана новая одежда, купленная на счетъ суммъ пожертвованныхъ Генераль-Маіоромъ

ВІАДОМОСТІ ЗАГРАНИЧНЕ.

P R U S S Y.

Berlin, 8-го Lutego.

Звращаю ту увагу та околѣчностъ, вѣки теѣ спосѣбъ поступи Рѣдъ нашъ, а щечегѣлнѣй Звѣзекъ Нѣмѣеккй, зъ поведу выставленія французскаго корпуса при граничѣ Белгій.

— Донoszъ z Düссeldorfu, pod d. 2 Lutego. — „Jak tylko doniesiono wczora drogą telegraficzną przez Kolonię do Berlina, o zgromadzeniu się korpusu francuzkiego nad granicą Belgii, a ztamtąd nadzedł niebawnie rozkaz, ażeby ściągnąć odwodowe wojsko, posłano także bezzwłocznie zawiadomienie o tém landratom i dowódcom landweru obwodów Düссeldorf i Ansbarg. W skutku tego przybywają już pod chorągwie ludzkie oddziałów odwodowych, i najdalej za dni 8 maja hydź wszystkie kompanie piechoty nasopie wojennej postawione, to jest, że ich komplet, liczący teraz 130 głów, będzie ich liczył 250.“ (G. C.)

A U S T R Y A.

Wiedeń, 4-го Lutego.

Od przeszłego tygodnia wiele mówią, o zbrodni oburzającej uczucie ludzkie. Osiadły tu budowniczy, dostatni człowiek, trzymał przez czternaście lat własną swoją córkę w tak ciemnym zamknięciu, że same nawet władze niewiedziały o jej egzystencji. Nieszczęśliwa istota zność musiała najokropniej-ze obojęcie się. Bez światła, powietrza i ruchu, bez wszelkiego starania, fizycznie i moralnie zaniedbana, nieszczęśliwa znajdowała się w zwierzęcym prawie stanie. Rzecz została wydana, gdy człowiek ten odmieniał mieszkanie. Nałożnica jego wiedziała tylko o tej tajemnicy. Oboje są już pociągnięci i oddani pod sąd kryminalny. Domyślają się, że nadzieja wydziedziczenia córki ze znacznego kapitału, który zapisała jej zmarła matka, skłoniła nie-ludzkiego ojca do okrutnego postanowienia, zamordowania powolnie tym sposobem swojego dziecięcia.

— Karnawał tu jest bardzo ożywiony. Przeszłego czwartku był bal u dworu, w sobotę świetna uczta u Xięcia Wazy, na której znajdowali się Arcy-Xiążęta i Xiążniczka Zofia. Dzisiaj wieczorem bal u Posła Pruskiego Hrabiego Maltzahn. — Obok tych wszystkich weselości, dyplomacya największą rozwija czynność. W przeciagu przeszłego tygodnia z Kancelaryi Państwa wysłani gońcy do Berlina, S. Petersburga, Paryża, Brukselli i Londynu. Podobny ruch panuje i przy wielkich misyach. I tu takżь czują, lecz bez najmniejszej obawy, oddziaływanie wielkiego przesilenia, które się w tej chwili w Paryżu i Brukselli przygotowuje, a w Londynie już częścią, względnie spokojności, prawa i porządku, rozstrzygnięte zostało. (A.P.S.Z.)

D A N I A.

Kopenhaga, 29 Stycznia.

Król nasz, z powodu rocznicy swoich urodzin, dał wszystkim uczniom szkół wojskowych obiad, który w swoich właściwych gmachach spożywali. Liczba biesiadujących wynosiła 500 osób. W tymże dniu rozdano pomiędzy pilniejszych dzieci żołnierzy zostających przy szkole, odzież kupioną z zapisanych funduszów przez Jenerał-Majora Clossen, a Królowa ze swojej szkatuły wy-

znaczyła sumę na ubranie 25 chłopców i tyluż dziewcząt, ze stanu najuboższego w stolicy. (G.R.K.P.)

Стутгардтз , 1-го Февраля.

Сегодня Король лично открылъ застѣпанія Виртембергскихъ Палатъ. Послѣ обычнаго Богослуженія, Король отправился въ другую Палату, гдѣ уже находились члены первой Палаты; тамъ занявъ мѣсто на тронѣ, окруженный Министрами и дворомъ, произнесъ рѣчь, на которую Президентъ первой Палаты, Князь Гогенлоу-Лангенбургъ, отвѣчалъ съ должнымъ уваженіемъ. (О. Г. Ц. II)

Парижъ, 1 го Февраля.

— Маршалъ Сульть совершенно уже выздоровѣлъ; сегодня онъ принималъ посѣщенія Гг. Деказа, Бро-ли, Тьера и Гизо. — Напротивъ Маршалъ Монсей буд-то сильно заболѣлъ.

— Въ Тулонѣ получено извѣстіе изъ Африки, что рѣка Руммельъ чрезвычайно разлившись причинила много вреда, сорвала мельницы и дома; причемъ нѣсколько человѣкъ лишилось жизни. Въ слѣдствіе наводненія причиненнаго этимъ разлитіемъ, значительно вздорожали жизненные припасы.

— Въ Марсели получены очень важныя извѣстія съ Востока, но требующія подтвержденія, потому, что кажутся преувеличенными. Послучаю неприведенія въ исполненіе ультиматумъ, послѣдоваль уже будто разрывъ между Великобританіею и Персіею, и по этой причинѣ Г. Макнеилъ ухвалъ уже изъ Тегерана. Въ слѣдствіе того Лордъ Понсонби будто объявилъ Мирзѣ Яффиру, что племянникъ его Гуссейнъ-Ханъ nebudeтъ принять въ Лондонѣ. По донасеніямъ изъ Бомбая отъ 5 Декабря, Англійско-Остъ-Индское войско, несмотря на снятіе осады Герата, подвигается къ Белуджистону и Кандагару, съ тою цѣлю, чтобы съ Северо-Западной стороны, поставить защиту, противу всякаго нападенія. Въ Бомбѣ говорили уже объ объявленіи войны противу Бирмы. (С. С.)

2-го Февраля.

Слышно, что въ политическихъ обществахъ Лондона много говорятъ о распоряженіи Министровъ касательно вооруженія. На оружейныхъ заводахъ столько заказано работы, что они едва успеваютъ удовлетворять требованіямъ.

— Въ неофіціальному віддѣленіи Монитера напечатано слѣдующее: „Такъ какъ Король не принявъ прошеній Министровъ о увольненіи ихъ отъ должностей, то они снова вступили въ оныя.“

— Вотъ еще другая статья, напечатанная въ Монитерѣ: Франція наслаждалась спокойствіемъ и благосостояніемъ. Она, съ довѣріемъ ожидала разрѣшенія главнѣйшихъ вопросовъ другихъ державъ, возникшихъ въ слѣдствіе событій 1830. По собственному сознанию оппозиціи, общественное мнѣніе не ожидало жаркихъ преній, ознаменовавшихъ первый засѣданіе Палаты сего года. Пренія сіи, отголосокъ которыхъ раздался по всему Государству, окончились въ Палатахъ воздааніемъ должной хвалы политикѣ, порядку и миру въ теченіи восьми лѣтъ охраняющимъ престолъ и Государство,—политикѣ, носящей на себѣ отпечатокъ мудрости и умѣренности, которая дѣлаетъ честь правительству. Въ Палатѣ Перовъ большинство одержало верхъ. Въ Палатѣ Депутатовъ, отрицательны въ адресѣ параграфъ за параграфомъ, большинствомъ, хотя и слабымъ по числу, но сильнымъ по единодушію и торжеству правилъ: славнымъ, по оказанному мужеству. Оппозиціонная партія, хотя и многочисленная, но составлена изъ разнородныхъ и несогласныхъ между собою началъ, противорѣчащихъ системъ, правилъ и надеждъ, а начальники сей партіи, борьба коихъ раздавалась по цѣлой Франціи, были только соединенные члены партіи противной большинству, не взирая на тѣсный союзъ ихъ и на ихъ усилія. Тѣ изъ начальниковъ, между мнѣніями которыхъ было болѣе различія, не желая между ними и Правительствомъ, не въ состояніи были овладѣть властію, но представляли оному препятствія. Въ такомъ затруднительномъ положеніи, Министры уклонились отъ дѣлъ, избѣгая нападеній союза, на непобѣжденные сею партіею. Мнѣнія ихъ постоянно одерживали верхъ и дѣйствія ихъ заслуживали торжественное одобреніе. Высочайшая власть, защищаемая ими, приняла рѣчь Палаты исполненную истинъ и достоинства. Они надѣялись, что счастливѣйшіе и хъ преемники, поддерживаемые боль-

Sztutgardt, 1 Lutego:

Dzisiaj zgaił Król osobiście posiedzenia izb Württemberskich. Po zwykłym nabożeństwie udał się Monarcha do drugiej izby, gdzie się już członkowie pierwszej izby znajdowali; tam, zasiadłszy na tronie, otoczony Ministrami i Dworem, odczytał mowę, na którą mu Prezes pierwszej izby, Xiążę Hohenlohe-Langenburg, z powinnem uszanowaniem odpowiedział.

Paryż, dnia 1 Lutego.

Postanowienie Królewskie, odraczające posiedze-
nia obudwóch izb do dnia 15 b. m., jest datowane w
Tuillerysch d. 31 z. m. i kontrasygnowane przez P.
Molé.

— Marszałek Soult już wyzdrowiał zupełnie; dziś rano przyjmował wizyty PP. Decazes, Broglie, Thiers i Guizot.—Natomiast miał mocno zachorować Marszałek Moncey.

— W Tulonie miano wiadomość z Afryki, że rzeka Rumel, wzbrawszy nadzwyczajnie, zrzuciła znaczne szkody, pozrywała młyny i domy, przyczem kilku ludzi życie utraciło. Skutkiem powodzi, jaką ten wylew zrzucił, podrożały znacznie artykuły żywności.

— W Marsylii otrzymano doniesienia ze Wschodu, wielkiej wagi, ale potwierdzenia potrzebujące, ile, że przesadzone być się zdają. Z powodu nieprzyjścia do skutku ultimatum, miało już nastąpić zerwanie pomiędzy W. Brytanią a Persyą, z którego przyczyny oddalił się już z Teheranu Pan Macneil. W skutku tego miał już zapowiedzieć Lord Ponsonby, Mirzie Jaffir, że synowiec jego Hussein-Chan, nie będzie przyjęty w Londynie. Według doniesień z Bombay, daty 5 Grudnia, wojsko angielsko-wschodnio-indyjskie, bez względu na podniesienie oblężenia Heratu, posuwa się na Beludżystan i Kandahar, a to dla tego, żeby od strony północno-zachodniej granicy, postawić tamę przeciwko wszelkiej napaści. W Bombay mówiono o wydanem już wypowiedzeniu wojny przeciwko Birmie.

(G. C.)

Dnia 2.

Mówią, że w politycznych salonach Londynu zajmują się teraz bardzo uzbrojeniem, nakazanem przez Ministrów. Fabryki broni otrzymały tak wiele obstalunków, że ledwie z największą usilnością będą mogły je uskutecznić.

— Na czele nieurzędowej części Monitora umieszczono: „Gdy Król nie przyjął podanej prośby od Ministrów, aby raczył uwolnić ich od obowiązków, zatem nanowu objeli urzędowanie.“

— Czytamy w Monitorze następujący artykuł: „Francya była spokojną i używała dobrego bytu. Oczekiwała z ufnością rozwiązania ostatnich zagranicznych trudności, wynikłych z wypadków roku 1850. Według własnego wyznania opozycyi, opinia publiczna daleką była od namiętnych sporów, które wśród Izby oznaczały początek tegorocznych narad. Te spory, których odgłos silnie się odbił po całym kraju, zakończyły się wewnątrz obu izb, udzieleniem świetnego przykładu polityce porządku i pokoju, od lat ośmiu noszącej zbawienie tronowi i Francyi, a której nacechowanie piętnem mądrości i umiarkowania Rząd dzisiejszy za najglówniejszy sobie poczytuje zaszczyt. W Izbie parów większość okazała się przemożną. W Izbie deputowanych nieprzyznany adres, zniszczony został paragraf za paragrafem, od większości, wprowadzie stałby co do liczby, lecz silnej mocą jedności i tożsamością zasad, oraz znakomitej okazanem mężstwem. Opozycja, acz liczbą potężna, złożona jednak z różnorodnych i nieprzejednanych żywiołów, reprezentująca poprzednio sprzeczne z sobą systemata, zasady i nadzieje, zostając pod wodzą naczelników, którzy Francją napętlili loskotem walk swoich, była tylko zjednoczeniem się od cieni mniejszości, które, mimo ścisły sojusz i mimo największą usilność aż do samego końca, były tylko składem mniejszości. Ci naczelnicy, z których nie jeden daleko się więcej z sobą, niż obecnym rządem różnił, nie byli w stanie opanować władzy, ale jej stawili zapory. W położeniu tak nadzwyczajnem, usunęli się Ministrowie, przeciw którym zjednoczyło się sprzymierzenie, ale w walce nie byli pokonani. Ich zasady ciągle triumfowały; ich działania osiągnęły uroczyste przyznanie. Tron, przez nich broniony, usłyszał mowę Izby prawą i pełną godności. Mieli oni nadzieje, że szczęśliwszym od nich następcom, opierającym się ciągle na większości, broniącym i utwierdzającym ich politykę, uda się do tejsze przywiązać część Izby, stojącej Rządowi na za-

(О.Г.Ц.П.)

Брюссель, 1-го Февраля.

4-го Февраля.

wadzie. Król powołał Xiecia Dalmacyi. Obcy wszczę-
tym w ostatnich czasach zatargom, zdawał się znakomi-
ty Marszałek być szczególniej przeznaczonym do urzę-
du, który mu Król powierzyć pragnął. Marszałek nie
chciał go przyjąć. Położenie takie nie mogło trwać
dłużej, bez szwanku dla najdroższych spraw Francyi.
Pozostawało tylko Koronie: albo sposobem, przez prawo
wskazanym, odwołać się do kraju, żądać od niego wię-
kzości tak licznej, aby z nią łącznie przeciw wszyst-
kim utrzymała zgodę trzech władz państwa i zapewni-
ła tryumf polityce przebaczenia, porządku i pokoju;
albo przejść na stronę sprzymierzonych, to jest: oddać
Rząd w ręce mniejszości, która przyjęła projekt do a-
dressu przez Izbę odrzucony, dając naczelnikom oppo-
zycyi środki, wynikające z wykonania przywilejów
swej prerogatywy, do utworzenia sobie w obu Izbach
większości, jakiej w swych własnych nie znalazła si-
łać. To spowodowałoby także rozwiązanie. Z tego-
to powodu, Ministrowie nie mogli się wahać. Musieli po-
wrotnie objąć urzędowanie i rozwiązać Izbę, dla dalsze-
go prowadzenia swego dzieła, dla obrony zasad, które
na jaw w sprawach wystawili, i dla utrzymania obrony
większości, która od ostatnich lat ośmiu uratowała porzą-
dek i publiczne swobody.“ (G.R.K.P.)

Bruxella, 1 Luteo.

Posiedzenie dzielniejsze Izby Deputowanych ścia-
gnęło nadzwyczajną liczbę ciekawych widzów; z tego
powodu miejscowe władze zmuszona zostały do przed-
sięwzięcia potrzebnych kroków ostrożności. Kilka od-
działów wojska, a między innemi świeżo nadeszły w
nocy batalion, musiano rozstawić w bliskości pałacu
izb. Tymczasem już o godzinie 1 z południa, wszystkie
ulice wiodące do pałacu napełnione były ciekawymi.
Cała okolica przybrała postać niezwyklego ruchu.
Trybuny były tak przepełnione, że ledwie prezes zdo-
łał utrzymać porządek. Arbitrowie na nich umieszcze-
ni przywłaszczali sobie prawo wtrącania się do obrad
deputowanych. O godzinie drugiej przybył Minister
Spraw Zagranicznych i odczytał sprawozdanie w przed-
miocie narad londyńskich. Całe dwie godziny bawił na
mównicy. Następnie złożył na biurze prezesa odebra-
ne ostatnie udzielenia z Londynu. P. Rodenbach do-
magał się, aby sprawozdanie Ministra i akta przyłą-
czone, ogłoszone były drukiem; przytém zapytał Mi-
nistrów: czyli są skłonni do oświadczenia publicznie,
jakich się kroków trzymać będą? P. Gendebien przy-
tęczył się do tego wniosku. Minister zaś odrzekł, że
rzeczą całą nie uważa za skończoną, że oczekuje na dal-
sze traktowanie, w każdym jednak razie prosi o kilka
dni czasu. Izba przychyliła się do tego, udzielając mu
czas do przyszłej srody. Tu zabrakł głos P. Dumortier,
żądając, aby izba, wyraziwszy w adresie swoją uro-
czystą wolę, zachowania całości granic, tudzież dozwa-
lając traktowania na tych jedynie zasadach, przeszła do
porządku dziennego. Minister Spraw zagranicznych
sprzeciwiał się temu wnioskowi, oświadczając, że by-
łoby to niejaką obrazą pięciu mocarstw, gdyby odrzu-
cano warunki bez poprzedniczych narad. Cóżby (rzekł
na koniec) panowie deputowani o tém powiedzieli, gdy-
by pełnomocnicy mocarstw, bez wzięcia pod rozwagę,
odestali ich żądanie właściwemu posłowi: P. Gendebien
obstawał przytém, że to są jedynie zabiegi dla pozy-
skania czasu. P. Merode, nie jako Minister, lecz jako
deputowany, opierał się usilnie żądaniu P. Dumortier,
a natomiast ofiarował złożyć na potrzeby kraju podwój-
ny podatek, nie tylko z dóbr w Belgii, lecz i za granicą
posiadanych. Ofiara jego nie znalazła poparcia w
izbie, projekt jednak P. Dumortier odrzucony został.
(G.R.K.P.)

(G.R.K.P.)

4 Luteo.

Liczbę koni, oczekiwanych z Niemiec, które, teraz z powodu zakazu ze strony Rządu Pruskiego wydane-go, niemogą być wprowadzone, podają na 3,000 sztuk. W dzisiejszym Monitorze jest rozporządzenie ministra Wojny, wzywające wszystkich właścicieli i hodowników koni, ażeby przystali do zakładów konnicy, deklaracye swoje, gdzie umówiona cena za ich konie, będzie

за их лошадей, немедленно будетъ уплачена.

— Изъ Гента уведомлять, что въ тамошней цитадели открыто покушеніе на счетъ отправленія гарнизона. Ротный поварь замѣтилъ въ водѣ взятой къ употребленію, какой то растворъ синяго цвѣта, который okazał się на опыті мѣдною зеленію, достаточною по своему количеству къ отравѣ покрайней мѣрѣ 100 чел. За годъ тому назадъ случилось въ Гентѣ что то подобное, но несмотря на всѣ усилія виновный не открытъ.

— Частный Королевскій Секретарь, Г-нъ Претъ, который отправлялся на тайнымъ порученіемъ въ Лондонъ, и имѣлъ тамъ нѣсколько совѣщаній съ Министрами, возвратился безъ всякаго успѣха въ своемъ посольствѣ. (G. C.)

5-го Февраля.

Между тѣмъ какъ наши журналы занимаются еще догадками, объ объявленіи, которое сдѣлалъ Министръ Иностранныхъ Дѣлъ въ Палатѣ представителей, *Belgійскій Мониторъ* сообщаетъ сейчасъ Королевское распоряженіе, по коему обѣ Палаты отсрочены отъ 4 Февр. до 4 Марта. (A.P.S.Z.)

НИДЕРЛАНДЫ.

Амстердамъ, 30-го Января.

Въ Коммерческой газетѣ напечатаны официальные бумаги послѣднихъ Лондонскихъ совѣщаній, то есть: протоколъ пяти уполномоченныхъ отъ 6-го Декабря 1838 года; приложенія, начиная отъ буквы А до G и два протокола отъ 23 Января. Въ сихъ послѣднихъ протоколахъ сказано, что Графъ Себастьянъ согласился на условія протокола 7 Декабря, который онъ прежде того принялъ *ad referendum*, а равно, что онъ подписалъ сей протоколъ вмѣстѣ съ нотами С и D означенными; тамъ же изъяснено, что предложеніе Белгійскаго Посланника объ уплатѣ Голландіи 60 м. фр. въ видѣ вознагражденія за Герцогства Лимбургское и Люксембургское, предоставленныя ей, по силѣ трактата 1831 года, отвергнуто. Противъ предложенія сего возстали Посланники Австрійскій и Пруссійскій, изъясняя, на основаніи полученныхъ ими инструкцій, что трактатъ сей, по уваженію состоявшагося постановленія Германскаго союза, не подлежитъ разсмотрѣнію, по чему и уполномоченные прочихъ трехъ державъ, не нашли достаточнаго повода къ удовлетворенію требованій Белгій, и постановили препроводить, посредствомъ Посланника означеннаго двора, копію ответа въ этомъ смыслѣ. (O.G.C.P.)

4-го Февраля.

Handelsblad пишетъ: „Мы получили сегодня извѣстія изъ Лондона, изъ которыхъ явствуетъ: 1) что сообщенный некоторыми газетами слухъ, будто Графъ Себастьянъ отъ имени Франціи отвергнулъ всякое содѣйствіе во взысканіи противу Белгій, неоснователенъ; 2) что въ Лондонѣ съ точностію полагаютъ, что и Леопольдъ, если это только будетъ сходно нѣкоторымъ образомъ, приметъ безусловно послѣднія предложенія. По сему здѣсь болѣе, нежели когда либо ласкаютъ себя надеждою, что этотъ очень запутанный и затруднительный вопросъ, рѣшенъ будетъ мирнымъ образомъ. (A.P.S.Z.)

АНГЛІЯ.

Лондонъ, 1-го Февраля.

Изъ Канады получены чрезъ Нью-Йоркъ весьма благоприятныя извѣстія. Въ Монреалѣ иногда исполняютъ смертные приговоры надъ мятежниками; на границахъ замѣтно еще волненіе, но Англійскія и Американскія войска препятствуютъ вспыхнуть возмущенію.

— Здѣсь полагаютъ, что Мексиканскому Президенту не извѣстно еще было о взятіи Уллоа и о заключеніи съ Адмираломъ Боденъ мирныхъ условій, когда онъ, 1 Декабря, обнаруживалъ возваніе мужественно защищаться противъ Французовъ. Если бы въ самомъ дѣлѣ дошло до войны съ Франціею, тогда Англія и Соединенные Штаты не могли бы сохранить нейтралитетъ.

— Здѣсь почти всѣ полагаютъ, что убійца Лорда Норбури не принадлежитъ къ низшему классу общества, тѣмъ болѣе, что на мѣстѣ, откуда сдѣланъ выстрѣлъ, замѣчены слѣды ноги обутой въ модный сапогъ.

— По принятому въ Англіи обыкновенію, первый Министръ и Министръ Внутреннихъ Дѣлъ, приглашаютъ къ себѣ, наканунѣ открытія Парламента, членовъ обихъ Палатъ принадлежащихъ къ Министерской партіи, для прочтенія Королевской рѣчи. Въ этомъ году было подобное собраніе, но о содержаніи рѣчи ничего не слышно. Полагаютъ, что рѣчи по предмету отвѣтственнаго адреса будутъ весьма жарки.

имъ натychmiast заплѣcona.

— Z Gandawy donoszą, że w tamtejszej cytadelli odkryto zamach otrucia załogi. Kucharz kompanieczny dostrzegł w wodzie, mającej się użyć do gotowania, jakąś masę niebieską, która, wzięta pod rozpoznanie, okazała się być gryszypanem, wystarczającym ze swej ilości na otrucie przynajmniej 100 osób. Przed rokiem miało miejsce coś podobnego w Gandawie, ale, pomimo wszelkich usilności, sprawcy niezdołano wysledzić.

— Prywatny Sekretarz Króla, P. Praet, który jeździł w tajnych zleceniach do Londynu i miał tam kilka konferencyj z Ministrami, powrócił nie posłannictwem swoim niewskórawszy. (G. C.)

Dnia 5.

Tymczasem kiedy dzienniki nasze zajmują się jeszcze domysłami o oświadczeniu, które Minister Spraw Zewnętrznych uczynił we środę w Izbie Reprezentantów, wychodzący właśnie *Monitor Belgicki* udziela rozporządzenie Królewskie, przez które obie Izby odroczone zostały od 4-go Lutego do 4-go Marca. (A.P.S.Z.)

NI D E R L A N D Y.

Amsterdam, 30-go Stycznia.

Dziennik handlowy umieścił akta urzędowe ostatnich narad londyńskich; składają się one: z protokołu narad pięciu pełnomocników z dnia 5 Grudnia 1838 roku; z dodatków od głoski A. aż do G. i z dwóch późniejszych protokołów z dnia 23 Stycznia r. b. Dwa pomienione ostatnie protokoły, obejmują przystąpienie Hr. Sebastiani do protokołu narad Konferencyi z dnia 7 Grudnia, który to protokół wziął był *ad referendum*, tudzież podpisanie onego łącznie z notami pod głoskami C i D. znajdującymi się, jako też uchylenie wniosku, podanego przez posła belgijskiego, aby Holandyi dane było wynagrodzenie pieniężne w ilości 60 milionów frank., za części Xięstw Limburskiego i Luxemburskiego, które jej traktat z 1831 waruje. — Przeciwnikowi temu oświadczyli się przedewszystkiem Posłowie Austrii i Pruss, oznajmując zgodnie z danymi im instrukcjami, że takowy ze względu na uchwałę Związku Niemieckiego, pod rozwagę brany być nie może — z tego powodu i pełnomocnicy innych trzech mocarstw, nie znaleźli dostatecznych pobudek do przyjęcia żądań Belgii i stosowną odpowiedź posłowi pomienionego dworu przesłać postanowili. (G.R.K.P.)

Dnia 4-go Lutego.

Handelsblad donosi: „Otrzymaliśmy dzisiaj doniesienia z Londynu, z których pokazuje się: 1) Udzielenie przez niektóre tutejsze gazety pogłoski, że jakoby Hrabia Sebastiani w imieniu Francyi, odmówił wszelkiego współdziałania w exekucyi przeciwko Belgii, jest bezzasady; 2) że w Londynie z pewnością wiedzą, że i Leopold, jeśli tylko to się zgadza niejako, przyjmie bezwarunkowo ostatnie propozycje. Po chlebiają tu sobie więcej, aniżeli kiedy, że ta, tak bardzo zwickłana i trudna kwestya, da się ułatwić w sposób ugodliwy. (A.P.S.Z.)

ANGLIA.

Londyn, dnia 1-go Lutego.

Wiadomości z Kanady, przez New-York nadeszły, brzmia zupełnie pomyślnie. W Montreal, niekiedy jeszcze wykonywają na wicherzycielach wyroki śmierci. Tuż przy granicach wicherzy jeszcze motłoch; stoli roztawione wojska Angielskie i Amerykańskie, nie dozwolą nowego wszczynania niepokojów.

— Sądzą tutaj, że Prezydent Meksykański, wydając w dniu 1 Grudnia odezwę, w której wzywa do dzielnej przeciw Francuzom obrony, nie wiedział jeszcze o zdobyciu Uloa i zawartej z Admirałem Baudin konwencyi; gdyby jednak rzeczywiście przyjąć miało do zaciętej wojny z Francuzami, wtedy Anglia i Stany-Zjednoczone, nie mogłyby zachować neutralności.

— Powszechnie teraz sądzą, że zabójcą Lorda Norbury, nie był człowiek z klasy niskiej; znaleziono bowiem w tém miejscu, skąd wypadł postrzał, ślady nogi w bót modny ubranej.

— Jest zwyczajem parlamentowym w Anglii, że w wieczór przed otwarciem obrad, pierwszy Minister i Minister Spraw Wewnętrznych, zapraszają do siebie członków ministerjalnych obu izb dla odczytania im mowy tronowej. I w tym roku podobne zgromadzenia miały miejsce, lecz o treści mowy nie nie słysząc. Sądzą powszechnie, że spory nad adresem odpowiednim będą nad żywe.

— Въ военномъ Департаментѣ замѣтна чрезвычайная дѣятельность. Наборъ идетъ съ такимъ успѣхомъ, что кромѣ 21 полка, находящихся въ Индіи, войска имѣютъ уже 89,000 чел. подъ ружьемъ. При всемъ этомъ въ Ирландіи не болѣе 15,000 войска, между тѣмъ какъ тамошніе гарнизоны составляли прежде 30,000 человекъ. (О.Г.Ц.П.)

2-го Февраля.

Вчера въ Иностранномъ Департаментѣ производили совѣщаніе съ Лордомъ Пальмерстономъ Россійскій и Пруссійскій Посланники.

— При западныхъ берегахъ Англіи, на послѣднихъ дняхъ свирѣпствовала сильная буря. Близъ Ливерпуля, многіе корабли потерпѣли большое поврежденіе, изъ коихъ одинъ потонулъ со всемъ своимъ экипажемъ. — При прежней бурѣ сдѣлано замѣчаніе, что тамъ гдѣ она свирѣпствовала, наиболее пострадали четырехугольныя трубы; на семъ основаніи назначено теперь строить круглыя, на которыхъ вѣтеръ менѣе задерживается и менѣе вредно дѣйствуетъ. (G. C.)

— Подтверждается извѣстіе, что Капитанъ Чарльсъ Напіеръ, Португальскій Адмиралъ, вѣнменованъ командиромъ, стоящаго въ Шарнесѣ Англійскаго линейнаго корабля *Powerful*, на которомъ онъ 20 Ян. отправится въ Средиземное Море, чтобы присоединиться къ Англійской эскадрѣ Адмирала Стопфорда.

— 30 ч. Января въ собраніи Ирландскаго предуготовительнаго союза въ Дублинѣ по предложенію О'Коннелля, принято длинное прошеніе къ Парламенту, въ которомъ требуютъ для Ирландіи совершеннаго равенства съ Англіею въ отношеніи закона выборовъ, муниципальнаго устройства, заступленія Парламента, религіозной свободы и вообще всякаго права и привилегіи. (A.P.S.Z.)

Испанія.

Мадридъ, 25-го Января.

Въ политическихъ дѣлахъ Донъ-Карлоса произошли важныя перемѣны. Партія ультра побѣждена вліяніемъ отца Кирилла и Герцога Бейрской. Гарсія, Истурисъ, Тарагуель и Бальмаседа отказались отъ исполненія должностей, а на мѣсто ихъ назначены снова Вилареаль, Заріатеги, Урбистондо, и другіе. Генералы извѣстные по умѣренному образу мыслей.

— Просьба Барона Мера принята и на мѣсто его, Генераль-Капитаномъ Каталоніи, назначенъ бывшій до сего времени военнымъ Министромъ Генераль Але. Военное Министерство поручено Губернатору Мадрита, Дону Франциску Нарваесъ. Въ одномъ изъ дѣшнихъ журналовъ пишутъ, что Баронъ Меръ подалъ прошеніе въ отставку, по той причинѣ, что онъ получилъ значительное наследство во Фландріи. (изъ Франц. газ.)

Въ Мореллю привезены захваченные Карлистскими охотниками, на дорогѣ между Сарагосою и Мадритомъ, ящики съ слѣдующими вещами: два богатые сервіза, одинъ золотой на 30 кувертовъ, а другой серебряной на 70 и полный кофейный приборъ. На сихъ вещахъ, дѣланныхъ въ Парижѣ, изображенъ вензель Королевы съ короною. Кромѣ того, въ ящикахъ найденъ Генераль-Маіорской мундиръ съ богатымъ шитьемъ, двое дорогихъ часовъ и нѣсколько хрустальныхъ и фарфоровыхъ сосудовъ, которые въ дорогѣ разбились. (О.Г.Ц.П.)

Италія.

Неаполь, 22-го Января.

20-го с. м. прибыла сюда Герцогиня Беррійская и остановилась въ Королевскомъ дворцѣ Chiatamone, гдѣ принимала посѣщеніе Королевской фамиліи. (О.Г.Ц.П.)

Турція.

Константинополь, 16-го Января.

Постройка зданія въ Галатѣ-Сератъ, предназначеннаго для помѣщенія медицинской академіи, уже окончена. По этому случаю, всѣ знатнѣйшіе чиновники собрались тамъ на угощеніе. (О.Г.Ц.П.)

Египетъ.

Александрія, 7-го Января.

Дѣти Ибрагима-Шаши, по приказанію отца, выѣхали изъ Каира въ Александрію, откуда на пароходѣ отплыли въ Сень-Жанъ д'Акръ, гдѣ находится ихъ отецъ. Это случалось въ первый разъ, что Ибрагимъ потребовалъ къ себѣ дѣтей своихъ. О болѣзни или смерти Вице-Короля, не получено здѣсь никакихъ извѣстій, которыя бы подтверждали разнесшіеся о томъ слухи. (О.Г.Ц.П.)

Вильна. Типог. А. Марциновскаго. Печатать дозволяется. Февраля 10 д. 1839 г. — Цензоръ Стат. Совѣт. и Кав. Лейбъ Боровскій.

— Великая пануе czynność w departamencie wojennym. Zaciąg do wojska idzie z takim pośpiechem, że prócz 21 półków stojących w Indyach, wojsko już liczy 89,000 ludzi. Mimo to w Irlandyi ledwie się teraz 15,000 ludzi znajduje, kiedy zwykle tamtejsza załoga wynosi 30,000 głów. (G.R.K.P.)

Dnia 2-go.

Wczoraj mieli konferencyę z Lordem Palmerstonem w wydziale interesów zagranicznych, Postowie Rossyjski i Pruski.

— Przy zachodnich brzegach Anglii, panowała we dwóch dniach ostatnich znowu mocna burza. Niedaleko Liverpool; doznały wielkiej szkody liczne okręty, z których jeden zatonął z całą osadą swoją. — Zrobiono uwagę przy poprzedniej burzy, że w miejscu, gdzie panowała, ucierpiały najwięcej kominy ozworoboczne; na zasadzie tego postanowiono budować teraz okrągłe, na których wiatr mając mniej oparcia, mniej szkodliwie działa. (G. C.)

— Potwierdza się że Kapitan Charles Napier, Admirał Portugalski, mianowany został dowódcą stojącego w Scherneas Angielskiego okrętu liniowego *Powerful*, na pokładzie którego dnia 20-go ter. m. wypłynie na morze Śródziemne i przyłączy się do eskadry Angielskiej pod dowództwem Admirała Stopforda.

— Dnia 30-go Stycznia na przygotowywaczem zgromadzeniu Irlandzkiego związku w Dublinie, na wniosek O'Connella przyjęta została długa petycja do Parlamentu, w której żądają dla Irlandyi, zupełnej równości z Anglią co do prawa wyborów, ustaw municypalnych, zastępstwa Parlamentu, swobody religijnej i w ogólności każdego prawa i przywileju. (A.P.S.Z.)

Hiszpania.

Madryt, 25-go Stycznia.

W polityce D. Karlosa zaszły ważne zmiany. Stronnictwo *ultra* pokonane zostało wpływem Ojca Cyrylla i Xiężny Beiry. Garcia, Isturiza, Taraguel i Balmaseda złożyli dowództwo, które otrzymali powtórnie Villareal, Zariategui, Urbistondo i inni. Jenerałowie, znani z umiarkowanego sposobu myślenia.

— Prośba Barona Meer została przyjęta; na jego miejsce mianowano dotychczasowego Ministra wojny, Jenerała Alaix, Jeneralnym Kapitanem Katalonii. Departament wojny poruczono Gubernatorowi Madrytu, D. Franciszkowi Narvaes. Jeden z tutejszych dzienników donosi, że Baron Meer żądał z tego powodu uwolnienia, iż na niego spadło znaczne dziedzictwo we Flandryi.

(Z gazet francuzkich).

Do Morelli nadeszły paki, zabrane przez karolistowskich ochotników, na drodze między Saragossą i Madrytem. Zawierają one dwa przepyszne serwisie, jeden złoty na 30 osób, drugi srebrny na 70, jako też całkowite danie do kawy. Sprzęty te oznaczone są cyfrą Królowej i koroną. Robiono je w Paryżu. Prócz tego znajdował się w pakach bogato haftowany mundur Jenerała-Majora, dwa kosztowne zegary i kilka naczyń kryształowych i porcelanowych, które w drodze potłuczone zostały. (G.R.K.P.)

Włosy.

Neapol, 22-go Stycznia.

W dniu 20 b. m. przybyła tu Xiężna Berry, i wysiadła w Królewskim pałacu Chiatamone, gdzie ją odwiedziła królewska rodzina. (G.R.K.P.)

Turcja.

Stambuł, 16-go Stycznia.

Już ukończony został w Galatę Serajgmach, przeznaczony na akademię lekarską. Z tego powodu wszyscy wielcy urzędnicy Państwa zgromadzili się tam wczoraj na biesiadę. (G.R.K.P.)

Египт.

Alexandrya, 7 Stycznia.

Дети Ибрагима-Башы, з розказу оца wyjechały z Kairu do Alexandryi, skąd na parostatku swego ojca odplynęły do St. Jean d'Acre, gdzie się ich ojciec znajduje. Dzieje się to dopiero poraz pierwszy, że Ibrahim swoje dzieci do siebie przyzywa. Co się tyczy wieści o chorobie lub śmierci Vice-Króla, nie nadeszły dotychczas żadne wiadomości, któreby to stanowczo potwierdzały. (G.R.K.P.)